

## په ندوټا مؤزگاری وهرگرتن له پروداوه کان

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين، له پاشاندا:

گه لی کورد گه لیکی موسلمانان وهردهم شانازی به ووه کردوه که موسلمانان، له گه لئو ویشدا که موسلمانان جه وروسته میکی زوری بینووه به دست میله ته موسلمانان کانی ده وروبه ری وهردهم قوربانی پیلان کانی خاچ په رسته کان و گهلانی ده وروبه ری خوی بووه وئو جه وروسته مه ی له م میله ته کراوه بی وینه یه له ناوچه که دا وه که همومان ده زانین ، منیش وه کو موسلمانیک و کوردیکی دلسوز بو ئاینه که م و میله ته که م وام به باش زانی که ئه وه ی به سهر میله ته که مدا هاتووه له پرا بردوودا وئو حاله ته ی که ئیستا تییدا ده ژین به بو چونیک شہری بو ی بچم وهرچی که م و کورتی یه کمان تیدابوو سه باره ت به ئاینه که مان و خوی گه وره به گویره ی توانا و به یارمه تی خوی گه وره بتوانین ئو که م و کورتیانان نه هیلین و پریان بکه ی نه وه بو ئه وه ی ئاینده یه کی پوناک بو میله ته که مان به ئینه کایه وه ، وله په زامه ندی خوی گه وره دا بین بو ئه وه ی ئو پوناکی و پوئشنای یه مان لی جیا نه بیته وه وهردهم له گه لماندا بیت له ناو گوړو له سهر پردی (صراط) انشاء الله .

### هوی چی یه کاره ساتمان به سهر دادیت ؟

زوربه ی ئو کاره سات و کیشانه ی ئاده میزاد دووچاری ده بیته وه ده توانین له سی خالی سهره کیدا کو یان بکه ی نه وه:

۱- خوی گه وره به نده کانی تاقی ده کاته وه بو ئه وه ی جه زایان بداته وه به گویره ی نارام گرتن یان بی نارامی به نده کانی له و ناخوشی و کاره ساتانه ی که به سهر یاندا دیت .

۲- ئەم کارەساتانە دەبیته ھۆی سۈپنەوہی تاوان ئەگەر بەندە ئارامگر بیټ

لە سەر ئەو کارەساتانەہی کہ توشی دەبیټ، یان پلەہی زۆر بەرز دەبیټەوہ ئەگەر لەگەڵ ئارامگر تەنہ کہ یدا سوپاس و ستایشی خوی لە سەر بکات .

۳- بەھۆی تاوانی بەندەوہ خوی گەورە سزای دەدات، یان سزایەکی

ھەمیشەہی لە دنیا و قیامەتدا ، یاخود سزایەکی کاتی بۆئەوہی ئەو بەندەہی ھۆشیار بیټەوہ و بیټەوہ سەر خۆی و ھست بە تاوانەکانی بکات .

ھەندی جۆری تریش ھەہی لە سزا و کارەسات کہ خوی گەورە ھیکمەتیکی تاییبەتی تیدایە کہ لە کہ سیکەوہ بۆ کہ سیکە تر دەگۆریت، وہ ئەگەر بیټ و کارەسات و سزای خوی گەورە میللەتیک بگریټەوہ ئەوا لەگەڵ ئەم خالانەہی کہ باسماں کرد چەندەھا ھیکمەتی تری تیدایە .

ئەگەر بیټو بە ووردی سەرەنج بەدینە ئەو خالانەہی باسماں کرد کہ دەبنە ھۆی ئەوہی کارەسات دووچاری ئادەمیزاد و میللەتان بیټەوہ، دەبینین کہ ھەمووی دیتەوہ سەر ئەوہی کہ تاوان ھۆی سەرەکی یەتی وەکو خوی گەورە دادەفەرمیت:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (۱).

واتە / ھەرچی چاکە و خیر و خوشت بە سەردا دیت ئەوا لە کەرەم و پەرحمەتی خواوہیە، و ھەرچی ناخوشتی و خراپەہی کیشت بە سەردا ھاتبیټ ئەوا بەھۆی تاوانی خۆتەوہ توشت بووہ و منیش بۆت تەقدیر کردوہ .

**بۆچی کافرەکان لە خوشتی دا دەژین و کارەساتیان لە ئیمە کہ مەتر بە سەردا دیت**

**لەگەڵ ئەوہی کہ کافر ن ؟**

لیرەدا ئەم گومانە دیتە کایەوہ کہ زۆریەہی خەلکی ئەوہی پئی رەد دەکەنەوہ کہ تاوان ھۆکاری دووچار بوونەوہی کارەساتە ، لە بەرئەوہی کہ کافرەکان

تاوانیان زور گه وره یه وهیچ کرده وهیه کی چاکه یان بو نانوسریت و پاداشتیان نییه له بهر ئه وهی کوفره که یان هه موو کاره چاکه که یان هه لده وه شیتته وه وه کوخوای گه وره ده فهرمیت: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۲).

له گه لئه وه شدا ژیانیکی زور خووش ده به نه سه ر وکاره ساتیان له موسلمانان که متر به سه ردا دیت، وه ئه گه ر بیتوچاو بخشینی به قورئان وسوننه ته کانی پیغه مبه ردا ﴿ﷺ﴾ ئه وا وه لامی ئه م شو به یه له چه ند شوینیکدا به دی ده که یان، بو نمونه خوای گه وره ده فهرمیت: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِسُوتَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ وَلِيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرْرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۳). واته / (ئه گه ر له بهر ئه وه نه بوایه که هه موو خه لکی ببن به کافرو به ره و خووشی دنیا برۆن و په حمی خوا به موسلمانان نه بوایا، ئه وا ئه وه که سانه ی که کوفر به خوای گه وره ده که ن، ومان لینیان ده کرد که بنمیچ و په یژه ی خانووه کانیان که پیی ده چه نه هومه کانی تر له زیو بوایه، ودهرگای خانووه کانیان و ئه وچارپایه ی که له سه ری ده حه سیننه وه به هه مان شیوه له زیو بوایه ، و هه موو ئه م شتانه یشمان بو ئه رازاندنه وه و نه قشیمانان ده کرد به ئالتون، به لام ئه مانه هه مووی خووشی دونیان و دواړوژیش هه ر بو له خوا ترسانه ) . له م ئایه تانه دا بو مان ده رده که ویت که خوای گه وره دنیا ده به خشیت به کافر له بهر خووشه ویستی نییه به لکو له بهر ئه وهی دنیا زور بی نرخه و نرخه باله میشوله یه کی نییه لای خوای گه وره، وه کو پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ ده فهرمیت: ﴿لو كانت الدنيا تعدل عند الله جناح بعوضة ما سقى كافرا منها شربة ماء﴾ (۴). واته / ئه گه ر دنیا نرخه یه که باله میشوله یه کی هه بوایه لای خوای گه وره ، ئه وا نه یده هیشت کافر قومیک ئاوی تیدا بخواته وه .

له بهر بی نرخه یه دنیا دراوه به کافر و له بهر به نرخه برپوا و ئاینه که برپواو ئاین دراوه به موسلمانان ، وه ئه گه ر په حم و به زه یی خوای گه وره نه بوایه به موسلمانان و برپواداران - به و شیوه یه ی

(۲) - (الزمر: ۶۵).

(۳) - (الزخرف: ۳۳ - ۳۵).

(۴) - (مستدرک حاکم، کتاب الرقاق/ ۷۸، ۷۸، من حدیث سهل بن سعد). و صححه الشیخ الالبانی فی (سلسلة الاحادیث الصحیحة،

۶۸۶/۲ و ۹۴۳) و (صحیح الجامع الصغیر، ۵۲۹۲/۲) و (صحیح الترغیب و الترهیب ، ۳/ ۳۲۴۰).

باسمان کرد - ئەوا ھەموو دونیا دەدرا بە کافران نەك ئەم خۆشییە کەمە ی کە ئیستا تیا ئیدان ، چونکە دونیا فیتنە یە و زۆر کەسی پێی ھەل دەخە لە تێت ئەمەیش بە لگە یە لە سەر ئەو ی کە خۆی گەورە خۆشی نادات بە خە لکی یان میللە تان لە بەر ئەم بەرژە وە ندیانە ، چونکە خۆشی دونیا ئادە میزاد فریودە دات و بەرە و تاوان و ھە ندی جاریش کوفر دە بیات .

و ھە ندی جاریش خۆی گەورە بۆ پرا کیشکردنی (استدراج) کافران و تاوان باران دونیا یان دە داتی ، و ھە کۆدە فە رمیّت: ﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴾ (۵) .  
 واتە / ( ئەوانە ی کە ئایە تە کانی خوا بە درۆ دە خە نە وە کە بە لگە یە لە سەر ئە و پراستی و ھیدایە تە ی کە پێغە مبەر ﷺ ھیناویتی و پێی قایل نین ، ئەوا بە مە نزلە دۆی مە نزلە ئە یان بە ینە وە ، ئەویش بە خۆشی دان بە سە ریاندا لە ژن و کور و پۆزی و ھە موو جوۆرە کانی تری بە خە شش ، وە وایان لی دە کە یین کە ستایش و سوپاسی خۆی لە سەر نە کە ن و لە ناو ئە و خۆشی یە دا نو قومیا ن دە کە یین و پێی ھیدایە تیا ن لی بزر دە کە یین ، ھە تا و ابزانن کە ئیتر ھەر گیز توشی ناخۆشی نابن و لە دونیا بە بەر دە وامی دە میننە وە بۆ ئە وە ی زیاتر تاوان بکە ن و نو قومی کوفر بن و لە ئە نجامیشدا سزایان توند تر دە بیّت ، و زیانیکی زۆریان بە خۆیان گە یاند بە بی ئە وە ی ھە ستی پی بکە ن ئە ویش بە ھۆی کوفر و بە درۆ خستنە و ھیا ن بۆ پێغە مبەر ﷺ ، و ھەر وە ها ماو ھە ی خۆشی یان بۆ زیاد و بەر دە وام دە کە یین و سزایان لی دوا ئە خە یین تا و ابزانن کە ئە م خیر و خۆشی یە نیشانە ی پازی بوونی خوا یە ، بە لام لە پراستی دا ئە م دونیا پێدانە سزا و سەر شوۆری لە دوا یە ) .

و ھەر وە ها جاریکیان ئیمامی عومەر (خۆی لی پرازی بیّت) سە یری کرد ئە و ھە سیرە ی کە پێغە مبەر ﷺ لە سە ری دا ئە نیشت و ئە خە و ت کاری کردۆتە سەر پێستە کە ی و نە خشی ھە سیرە کە ی لە سەر دە رچوو ، ئیمامی عومەریش (خۆی لی پرازی بیّت) کە ئە مە ی بیزی دە ستی بە گریان کرد ، پێغە مبەر ﷺ پێی فە رمووی: ﴿ ما بیکیک ؟ ﴾ واتە : چی دە تگرینیت ؟ ئە ویش فە رمووی : سویند بە خۆی گەورە بۆ ئە وە ناگریم کە نە زانم تۆ بەر پزتری لای خۆی گەورە لە قەیسە روکیسرا ، و ئە وان لە چ نازو خۆشی یە کی دونیا دا دە ژین و تویش پێغە مبەر ی خۆیا ت بە م شیۆ یە دە تبینم . لە وە لامدا پێغە مبەر ﷺ فە رمووی : اما ترضی یا عمر أن تكون لهم الدنيا ولنا الآخرة ؟ . واتە : ﴿ ئە ی عومەر پرازی

نابیت دونیا بۆ ئەوان و دواپۆژیش بۆ ئیئمە بیئت ؟ ﴿ ئیمامی عومەر (خوای لی پرازی بیئت) فەرمووی: بە لئى .  
پینغە مەبەر ﴿ ﷺ ﴾ فەرمووی: ﴿ فانه كذلك ﴾ . واتە: بەم شیوەیە (دواپۆژ بۆ ئیئمە یە و دونیا بۆ ئەوانە) (٦) .  
وہ لە پریوایەتیکی تردا ھاتووہ کہ دەفەر مینت : ﴿ یاعمر ان اولئک قد عجلت لهم طیباتهم ، وھی وشیکة  
الانقطاع ، وانا قوم قد اخرجت لنا طیباتنا فی آخرتنا ﴾ . واتە: ﴿ ئەى عومەر ئەوانە میللەتیکن خویشی یە کانیان  
بۆپیش خراوہ ، وەنزیکە کۆتایی بیئت، بەلام ئیئمە میللەتیکن خویشی یە کانمان بۆدواخراوہ  
بۆدواپۆژ ﴾ (٧) .

لەم چەند ئایەت و ھەدیسە کہ بە نمونە ھینامەوہ و چەندان نمونەى تریش ھە یە کہ لە بەر درێژە پى  
نەدان بۆتاتم نە ھینایەوہ پەر بە پیست وەلامى ئەم شوبەھە یە یە .

## بۆچی و لاتە کەمان داگیر کرا ؟

بۆ وەلامى ئەم پرسیارە دوو بۆچون ھە یە :

١- ھەندیک کەس لەوانەى کہ زانستی ئاینیان بە دەست ھیناوە تا رادە یە ک ئەم داگیر کردنە دەداتە  
پال تاوانەکانى خویمان ، وەکو لەمە و پیش باسمان کرد ، و ئەم داگیر کردنە بە لووتکەى کارەسات  
داده نین .

٢- زۆربەى ھەرە زۆرى خەلکى کوردستان ئەم داگیر کردنە سەربازى و بیروباوە پى یە لە لایەنى  
کافرانەوہ بۆ و لاتە کەمان بە ( پڕۆسەى ئازادى ) ناو دەبەن !!!  
بەوہى دائە نین کہ خوای گەورە میللەتى کوردی خویش دەویت و تۆلەى لە دوژمنانى کردەوہ و کافرئیکى  
کردە ھۆکار بۆرزگار کردنى ، لە بەرئەوہى گەلى کوردگە لئیکى زۆر موسلمانە وجەور و ستەمى زۆرى  
لئیکراوہ و خوای گەورە پاداشتى دایەوہ بەم پزگار بوونە .

لەوانە یە ئەم بۆچونە ییش کەم و زۆر جۆرە راستى یە کى تیدا بیئت کہ خوای گەورە ئەم کافرانەى  
کرد بیئتە ھۆیکە کہ ئاینە کەى پى سەربخات ، لە گەل ئەو ھیشدا کہ کافر ئەمەى ئە نجام داوہ

(٦) - (صححة الشيخ الألباني في صحيح الأدب المفرد ، باب الجلوس على السرير) ، ١١٦٣ / ٨٩٠ .

(٧) - (مستدرک حاکم ، کتاب الاطعمة / ٧٠٧٢) . وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) ، (٣ / ٣٢٨٤) .

بۆبەرژە وەندى يەكانى خۆى ، بەلام بە قە دەرى خۆى گەورە بەسود دەگەرپیتەو بەسەر موسلماناندا و بانگەوازی رینگە راستەكەى پیغەمبەر ﷺ جۆرە بوژاندنەو بەیهكى بەخۆه بینی كه له پیش تردا نەبوو ، وەكو چۆن پیغەمبەر ﷺ دەفەر مپیت : ﴿ ان الله ليؤيد هذا الدين بالرجل الفاجر ﴾ .<sup>(۸)</sup> واتە /خۆى گەورە ئەم ئایینە بەرز دەكاتهو بەهۆى پیاوی خراب و تاوانبارەو .

ئەگەر بیئو ئیمە ئەم بۆچونە بە راست بزانی ئەوا دەبیئ ئەوهمان له بیر نەچپیت كه خۆى گەورە له قورئانى پیرۆزدا باسى بەسەر هاتى چەندەها میلله تانى پیش خۆمانمان بۆ دەكات بۆ ئەو هى ئەگەر كه وتینە ناو هەمان كیشە و كارەساتەو سودوپەندى لى وەر بگرن و بە هەلەى ئەوانەى پیشودا نەچین .

بە بۆچونى من نزیكترین پووداو كه بەسەر گەلى كوردا هاتوو بە دەستى بەعسى يەكان له كوشتن و برین و بە كه م زانین ، ئەو جهور و ستهمانەى كه بەنى ئیسرائیل بە دەست فیرعە ونەو بە سەریاندا هات ، بۆ ئەم مەبەستەیش دەبیئ له بارو دۆخى يەهودى يەكانى بەنى ئیسرائیل باش تیبگەین و دەرسى لى وەر بگرن و بزانی خۆى گەورە له قورئانى پیرۆزدا چۆن باسیان دەكات كه دەفەر مپیت : ﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُ وَالْهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾<sup>(۹)</sup> . واتە : دواى ئەو هى يەهودى يەكان ئازارپكى زۆریان بینی بە

دەست فیرعە ونەو ودریزهى كیشا ، وهیچ توانایان نەبوو بۆ گۆرپنى تەنها پشت بەستن و داواى كۆمەك كردن نەبیئ له خۆى گەورە ، له بەر ئەو موسی ﷺ نامۆژگارى یانى كرد كه پشت بە خوا ببەستن بۆ هینانەدى خیر و خۆشى و رزگار بوونیان له كیشە و كارەسات و ناخۆشى ، وەهەر وهە دان بە خۆیاندا بگرن و چاوەرپى دەرفەتى خوا بن ، و زەویش مولكى فیرعەون و قەومەكەى نىیە ، بەلكو مولكى خوايه و بە دانایى و بە ویستى خۆى له نیوان بەندەكانیدا ئالوگۆرپى پیدەكات و دواپۆزیش هەر بۆ له خوا ترسانە ، وە بەندەیش دەبیئ بەم شیوهیه كار بكات له كاتیكدا توانای هەبوو ئەیخاتە كار بۆ

( ۸ ) - [البخاري كتاب الجهاد والسير، باب ان الله ليؤيد هذا الدين بالرجل الفاجر / ۲۸۹۷ من حديث أبي هريرة (رضي الله عنه)] (وصحيح الجامع

الصغير)، (۱/ ۲۴۲۳ و ۲/ ۷۸۲۳).

( ۹ ) - (الأعراف: ۱۲۷-۱۲۸).

لادانی ئه و چهوسانه وهی که توشی بووه له لایهن کهسانی تره وه دواي پشت بهستن به خوا، وه له کاتی بی دهسه لاتیشدا ده بیئت ئارام بگریت و پشت به خوا بهستیت و چاوه پئی دهرفه تی خوی گه وه بکات.

وه له ئایه تی دووه مدا یه هودی یه کان به بیزاری یه وه به موسایان ﷺ ووت - له بهر دریژه کیشانی ماوه ی چهوسانه وه یان له لایهن فیرعه ونه وه - : ئیمه ئازار و عه زیه ت و ئه شکه نجه مان ده خوارد پیش ئه وه ی که تو بییت به پیغه مبه رمان (ئه ویش به سه ربپینی مناله کانیان له کاتی له دایک بوونی موساوه ﷺ) ، وه دواي هاتنیشت ئازاره کانمان هر به رده وامه تا ئیستا (ئه ویش به کوشتنی کوره کانیان له بهر ئه وه ی که شوینی موسا که ووتون)، موسا ﷺ فه رموی : تکام وایه له خوی گه وه دوژمنه که تان له ناوبه ریئت و هه لسه واندنی ئه و زه وی یه ی که فیرعه ون دهسه لاتی هه یه به سه ریدا بییات به ئیوه له دواي فیرعه ون و قه ومه که ی .

ئه م دهسه لات پیدانه ییش به یه هودی یه کان حیکمه تیکی خوی یه ، ئه ویش تا قی کردنه وه ی به نده کانیتی له خۆشی و ناخۆشی وله به توانایی و له بی توانایی ، و خوی گه وره ییش ته ماشاتان ده کات ئایا سوپاسی ده که ن له سه ر ئه م کاره ئه ویش به جی به جی کردنی فه رمانه کانی و نه کردنی تاوان، یان کوفر ده که ن ئه ویش به گوئی پیینه دان به فه رمانه کانی و پری خۆش کردن بو تاوانکردن . دواي تیگه یشتنمان له م دوو ئایه ته پیروژه ییش که باسی قوئاغیک له قوئاغه کانی یه هودی یه کان ده کات، ده بیئت به ووردی مامه له ی له گه لدا بکه یین و سودی لی وهر بگرین بو ئه وه ی وه که ئه وانمان به سه ر نه یات .

له بارو دۆخیکی هاوشیوه دا گه لی کورد جه ور و سته میکی زۆری بینی و دواي ئه مه ییش خوی گه وره رزگاری کرد ( به بوچونی دووه م ) ده بی له خۆمان بپرسین دواي رزگار بوونمان چ ئه رکیک ده که ویتته سه ر شانمان ؟

بیگومان ده بیئت سوپاسی خوی گه وره بکه یین و سوچه دی شوکری بو به رین و چاو به خۆماندا بخشینینه وه و سه یری ئه رکه کانمان بکه یین که له رابردودا ئه نجامان داوه ، وه ره چی که م و کورتی یه کمان هه بیئت چاره سه ری بو بدۆزینه وه و به پیی توانایش تاوانه کانمان که م بکه یینه وه و به شیوه یه کی

زانستیانه و بی ووچان بگه پئینه وه سهر ریگا راسته که ی پیغه مبر (ﷺ) ، له بهر ئه وه ی ئیستا تیگه یشتین دوا ی پاره کردنی ئه م دووئایه ته پیروژه که خوی گه وره تیمان ده پروانی و سه یرمان ده کات ئه م گه له بزگار کراوه ! به چ شیوه یه ک کار ده که ن؟.

## ئیمه دوا ی بزگاری ! چون کارمان کرد؟

به راستی گه لی کورد له کاتی کدا که ژیر دهسته بوو زیاتر پروو له خوا بوو ، وه فرمانه کانی خوی به جی ئه هیئا ، به لام دوا ی ئه وه ی که ئه م ده رفه ته ی بو په خسا زیاتر به ره و دنیا ملی ناو حیزیکی زور هاته کایه وه که ئه مه یه هۆیه کی سهره کی یه بو پارچه پارچه بوونی موسلمانان و ریک نه که وتنیان ، وه پیش برکی یه کی بی ووچان هاته کایه وه بو پله وپایه و تالانی و دزی و دهست دریزی کردنه سهر مافی که سانی تر، ئه م کرده وانه نه که ته نها ئاینی پیروزی ئیسلام نه فره تی لی ده کات به لکو له گه ل داب و نه ریتی کۆمه لگای کورده واری به شه ره فیشماندا ناگونجیت ، چونکه ئه م په وشت نزمی یه ی که بلا بوته وه له ناوماندا له وولاتانی کوفره وه بۆمان هاتوو وه ره گیز له ناو گه لی کوردی موسلماندا نه بووه ، به لکو شتیکی زور ناشیرینه و دیارده یه کی نامۆیه و دژایه تی نه که به ته نها ئاینی ئیسلامی پیروزی پی ده کریت به لکو میله ته ی کوردیشی پی ده فه وتیت ، چونکه هر میله تیک دهستی کرد به تیکه لاو کردنی ژن و پیاو وزینا کردن و خواردنه وه ، و تاوانی جوراو جوریان ئه نجامداو به ره و ئاره زوو ه کانیان پویشتن ، ئه و له گه ل ئه وه ی خوی گه وره پروو په شی دنیا و قیامه تیان ده کات و کاره ساتیان به سهر دا دینیت و توشی سزای سه ختیان ده کات ، ئه و ا غیره تیشیان لیده سینیت وه و ته نانه ت ناتوانن به رگری له خویان و ولات و خاک و شه ره فیشیان بکه ن ، وه باشتین نمونه یه بو ئه م مه به سه ته پروو خاندنی ده ولته ی فره نسو بوو به رامبر هیرشه که ی هیتله ر ، چونکه خه لکی فره نسو له و سه رده مه دا له هه موو وولاتانی تر زیاتر به ره و ئاره زوو ه کانیان چوو بوون ، نه یان توانی ته نها ( ۲۴ ) کات ژمیر به رگری بکه ن له وولاتیان و هه موو شتیکیان دایه ده سه ته وه و که وتنه ژیانیکی پر له سه ر شوپی ، چونکه ئه م پروو داوه ئه نجامی ئاسایی هه موو گه لیکه که بکه ویتته دوا ی ئاره زوو ه کانیان به بی سنور. له وانه یه که سانیک هه بن که له م بوچونه دا له گه لمدنا نه بن و بلین تو بو له یه که لایه نه وه سه یری کۆمه لگه که مان ده که یه ت ؟ ئه ی بوچی سه یری مزگه وته کانمان نا که یه ت که به تایبه تی له نوژی جومعه دا شوین نامینیت وه بو نوژی که ران تا نوژی لی بکه ن ته نانه ت له کوچه و کۆلانه کانیشدا به رمال داخراوه



بۇ نوپۇز كىردن ؟ له وه لآمدا ده لئيم : ئەمەى ئيوه ده يلىن راسته و له وانه يه زۆر خواپه رستى تىرش هه يه كه ئيمه ئەنجاميان ده دهين ، به لآم ئيمه به شتى داهينراو ( بىدعة ) و نه فامى خوا ئەپه رستين و له سه ر سوننه ت نين و هه ندى جارىش به نه فامى به كوفريشدا ده چين ( په نا ئەگرين به خوا ) .

وه ده بىت ئيمه ئەمەيش له ياد نه كه ين كه خوا په رستى ( عبادة ) به بى له خوا ترسان ( التقوى ) سو دىكى ئەو توى نى يه به لكو ئەم دووانه كو له كه ي هه موو مو سلمانىكى راسته قينه ن ، وه له خوا ترسان ( التقوى ) ئەوه يه كه دوور كه وينه وه له هه موو وتو كر دارىك كه خوا ي گه وره و پيغه مبه ر ﷺ پيمانيان راگه ياندوو كه لى دوور كه وينه وه .

ئيمه نوپۇز ده كه ين به لآم زۆر به ي ئافره تانمان په پره وى ئاينى پىرۆزى ئيسلام ناكه ن له تىكه لاو نه بوون له گه ل پياواندا و له پۆشاك و حىجابدا ، جگه له مەيش زۆر به مان غيره تمان نى يه به رامبه ر تاوانباران و گوئى نه ده ران به سنورى خوا ي گه وره كه فه رمانيان پى بكه ين به چاكه و به ره لستى يان بكه ين له خراپه كه ئەمەيش له خويدا كو له كه ي سه ره كى ئاينه كه مانه ، وه هه ر مو سلمانىك خۆى چاك بوو ( صالح ) بوو به لآم فه رمانى نه كرد به چاكه و قه ده غه ي نه كرد له خراپه پى ناووترىت ( مصلح ) چاك كه ره وه .

### ئايا بۇ خوت چاك ( صالح ) بيت به سه يا خود ده بىت چاك كه ره وه ( مصلح ) يش بيت ؟

بۇ پىناسه ي ئەم دوو جو ره ده لئين : پياوى چاك ئەو كه سه يه كه فه رمانى خوا و پيغه مبه ر ﷺ جى به جى ده كات و ئەوه يشى نه هى لى كراوه لى دور ده كه و يتتو وه ، به لآم كه مته رخه مى يه كه ي له وه دايه كه فه رمان به چاكه و نه هى له خراپه ناكات ، واته ئەو چاكه و زانست و گه نجينه يه ي كه هه يه تى تىنا په رىت لى يه وه بوو مو سلمانىكى تر .

چاك كه ره وه يش ( مصلح ) ئەو كه سه يه كه خۆى له خويدا چاكه و هه موو ئەو شته چاكانه ي كه ئەيزانىت و كارى پى ده كات ، و ده يگه يه نىتتو هه موو ئەو مو سلمانانە ي كه كار يان به م گه نجينه يه هه يه و هه رده م خه م خۆرى ئاينه كه يه تى ، و هه ر كه م و كورتى يه ك يان كه مته رخه مى يه ك يان زيده رپه وى يه ك بىنىت له براى مو سلمانى يان له كو مه لگا كه ي ئەوا به په له و بى دوا كه وتن به زانسته وه برايانى كو مه لگا كه ي ئاگادار ده كاته وه .

بیگومان له کۆمه لگه‌ی کورده واریمان پیاو چاکمان هه‌یه به‌لام چاک که ره وه مان زۆر که مه، ئەمە‌یش  
یان له‌بەر نه‌زانی یه، یان دەر‌فەت نه‌دراوه به‌ پیاو چاکانمان، یاخود که مته‌رخه‌می و گوی نه‌دان و  
که‌م غی‌ره‌تی‌یه به‌رام‌بەر ئاینی پی‌رۆزی ئیسلام.

ئە‌گەر بی‌ت و هەر پیاو چاکێک بی‌ت و بلی‌ت: من چاکم و هه‌قم به‌ سەر که سه‌وه نی‌یه، ده‌بی‌ت ئە‌وه  
بزانیت که ئە‌م کرداره‌ی ئامانجی سه‌ره‌کی شه‌یتانه، چونکه فه‌رمان نه‌کردن به‌ چاکه و به‌رگری نه‌کردن  
له‌ خراپه‌ هۆی سه‌ره‌کی نا‌ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره و تۆ‌له سه‌ندنی له‌ پیاو چاک و کۆمه‌لگه‌ که‌یشیتی،  
هه‌روه‌کوچۆن له‌م فه‌رموده‌یه‌دا دەر‌ده‌که‌وی‌ت: پۆ‌ژیکیان پی‌غه‌م‌بەر ﷺ له‌ خه‌وه‌ستا ره‌نگی‌سور  
هه‌لگه‌پا‌بوو، ده‌یفه‌رموو: ﴿ لا اله الا الله ويل للعرب من شر قد اقترب ، فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج  
مثل هذا؛ ( وحلق باصبعة الابهام والتي تليها) قيل اهلك وفيما الصالحون؟! قال: نعم اذا كثر الخبث ﴾ (۱۰).

واته/ هاوار بۆ عه‌رب له‌ ناخۆشی و ئی‌ش و ئازار و خراپه‌یه‌ک که نزیک بۆ‌ته‌وه، ئە‌م‌رۆ له‌ به‌ر‌به‌سته‌که‌ی  
یه‌ئ‌جوج و مه‌ئ‌جوج ئە‌وه‌نده کرایه‌وه“ به‌په‌نجه که‌له‌که‌ی و ئە‌وه‌ی ته‌نیشتی بازنه‌یه‌کی‌دروست کرد.

دوای ئە‌مه‌زه‌ینه‌بی خیزانی (خوای لی‌پ‌ازی بی‌ت) پی‌ی فه‌رموو:

ئە‌ی پی‌غه‌م‌بەری خوا ﷺ ئایا ئی‌مه‌ توشی کاره‌سات و فه‌وتاندن ده‌بین و پیاو چاکیشمان تیدا‌یه  
؟! فه‌رمووی: به‌لی ئە‌گەر خراپه‌ کار و تاوان‌بار زۆر بوو.

له‌م فه‌رموده‌یه‌دا ئە‌وه‌مان بۆ دەر‌ده‌که‌وی‌ت که ئە‌گەر میلیله‌تیک خراپه‌کارین و تاوان‌بارین ئە‌وا سزای  
خوای گه‌وره ده‌یان گری‌ته‌وه ئە‌گەر چی پیاو چاکیشیان تیدا بی‌ت، ئە‌مە‌یش له‌ به‌ر ئە‌وه‌یه فه‌رمان  
ناکه‌ن به‌ چاکه و نه‌هی ناکه‌ن له‌ خراپه‌ . وه له‌ نمونه‌یه‌کی زۆر ئاشکرا و پووندا که له‌ قورئانی پی‌رۆزدا  
خوای گه‌وره بۆ‌مان ده‌گێ‌رپه‌ته‌وه له‌جوله‌که‌کانه‌وه زۆر به‌ جوانی دەر‌ده‌که‌وی‌ت که جیا‌وازی یه‌کی زۆر  
هه‌یه له‌ نیوان ئە‌م دوو جو‌رده‌دا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمی‌ت ﴿ وَاسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ  
إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا  
يَفْسُقُونَ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إلی رَبِّكُمْ  
وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ فَلَمَّا نَسُوا مَا دُكُّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابٍ بَئِيسٍ بِمَا

(۱۰) - (البخاري، كتاب الفتن، باب: ويل للعرب من شر قد اقترب/ ۶۶۵۰)، و(سلسلة الاحاديث الصحيحة)،

(۹۸۷/۲) و(صحيح الجامع الصغير، ۲/ ۷۱۳۵ و ۷۱۷۶) و(صحيح الترغيب والترهيب، ۲/ ۲۳۱۱).

كَا نُؤَا يَفْسُقُونَ ﴿١١﴾. واته: خوای گه وره له م پرووداوه دا ئه وه مان بۆ باس ده كات كه چۆن پراوكردى ماسى له پوژى شه ممه دا له جوله كه كان حه رام كرد به هۆى تاوانه كانيانه وه، وله هه مان كاتيشدا تاقى يانى كرده وه به وهى كه پوژى شه ممه كه نارى ده ریا پر ده بوو له ماسى وپوژه كانى تريش يه كه ماسى له ده ریا دا نه ده بينرا!! زۆربهى جوله كه كان ئاراميان نه گرت له سه ر ئه م تاقى كرده وه يه وه هه ستان فيليكيان دۆزى يه وه بۆ پراو كرنى ماسى، ئه ویش به هه لكه ندى چهن د جۇگايه ك و تۆر دانان له ناوياندا و كه پوژى شه ممه ده هات ماسى يه كان ده هاتنه ناو ئه م تۆرانه وه به لام ده ستكارى يان نه ده كرد تا پوژى يه كه شه ممه ئه و كاته ماسى يه كانيان ده رده كرد، جوله كه كان له م پرووداوه دا بوون به سى كۆمه له وه : زۆربه يان فه رمانى خويان شكاند و پراويان كرد به م شيوه يه ي كه باس مان كرد، كۆمه ليكى تريان ئامۆژگارى پراو كه ره كانيان كرد، و كۆمه لي سى يه ميش نه پراويان كرد و نه ئامۆژگارى پراو كه ره كانيان كرد كه سنورى خويان شكاند .

پياو چا كه كان ( صالح ) ه كان به چا كه ره وه كانيان ( مصلح ) ه كانيان ووت : ئيوه بۆچى ئامۆژگارى كۆمه ليك ده كه ن كه فه رمانى خويان شكاند ووه و خوای گه وره يش له ناويان ده بات ، وه يان سزايه كى توند و تيزيان ده دات؟ چاك كه ره وه كان له وه لامدا ووتيان : له بهر ئه وهى ( عذر ) مان هه بيت لاي خوای گه وره كه فه رمان مان كرده وه به چا كه و به ره له ستيمان كرده وه له خراپه ، و له بهر ئه وه يش به لكو له خوا بترسن و فه رمانه كه ي نه شكينن.

له دواى ئه وهى ئه و كۆمه له ي كه فه رمانى خويان شكاند و گوپرايه لى ئامۆژگارى يه كه نه بوون و به رده وام بوون له سه ر پراو كرن ، خوای گه وره سزايه كى تونديانى داو هه موويانى كرد به مه يمون و به راز، وه ئه و كۆمه له ي ئامۆژگارى يان ده كرد ( مصلح ) ه كان خوای گه وره له وه سزايه به دوريانى خست ، به لام كۆمه لي سى يه م كه ( صالح ) ه كانن خوای گه وره باسى چاره نوسيان ناكات، له بهر ئه وه زانايانى پراڤه هه نديكيان فه رمويانه ئه مانيش توشى سزا بوون له بهر ئه وهى وازيان هينا له فه رمان كرن به چا كه و قه ده غه كرنى خراپه ، به لام هه نديكى تر له زانايان ده فه رمون : نه خير ئه مانيش پزگار بوون له سزا له بهر ئه وهى كۆمه ليك هه ستان به فه رمان كرن به چا كه و قه ده غه كرن

له خراپه، ئەوا له سەر ئەمان لاچوو چونکه فرمان کردن به چاکه و نه هی کردن له خراپه (فرض كفاية) به. واته/ئەگەر کۆمه لێک پێ ی ههستیت ئەوا له سەر ئەوانی تر لاده چیت .

( ابن عباس ) ( خوای لی پازی بیّت ) فهرموی : ( ئەوانه ی فه رمانیان کرد به چاکه و قه ده غه یان کرد له خراپه پزگاریان بوو، وه ئەوانه ی که پراویان کرد توشی سزای سهخت بوون ، والله ئەگەر بزائم ئەو کۆمه له ی که وتیان ( لم تعظون قوما ) ((واته/پیاو چاکه کان (صالح)ه کان)) پزگاریان بووه خۆشه ویست تره له لام له وشتری سور

( که چاک ترین مال بووه لای عه ره ب ) به لام ده ترسم سزاکه ئەوانیشی گرتبیته وه ، ( عکرمة ) ( په حمه تی خوای لی بیّت ) ده فه رمیت : ئەوه نده هه ولّم دا که زهینی پۆشن که مه وه تاوه کو زانیی که پزگاریان بووه، وه له پاداشتی ئەمه یشدا پۆشاکێکی پیمدا.

دوای ئەوه ی که ئەم به لگه پروون و ئاشکرایه مان باس کرد به جوانی ده رکه وت که وا گه رچی مزگه وته کانمان پر بیّت له نویژ کهر و پۆژووگر وحه ج کهر به لام ئەمه سزای خوای گه وره له سه رمان لا نادات و دوای ناخات ئەگه ر بیتو و هه ولّ نه ده ین که سانی تریش چاک بکه ینه وه و ئامۆژگاریان بکه ین. خوای گه وره بیّ ووچان توپه بوو له جوله که کان له بهر کهم ته رخه می یان له ئەنجامدانی ئەم ئه رکه پیروژه، وه کوخوای گه وره باسی ئەوه مان بوّ ده کات که چۆن نه فره ت له کافره کانی ( بنی اسرائیل ) کراوه له سه ر زمانی داود و عیسی (عليهما الصلاة والسلام) له بهر ئەوه ی زیاده په وه ی یان ده کرد و مافی خه لکیان ده خوارد و به ره له ستی یان نه ده کرد له و کرداره خراپانه ی که ده یان کرد : ﴿لَعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (١٢).

له بهر ئەوه ده بیّت له ناو خۆماندا پێش برکیّ بکه ین بوّ ئەنجام دانی ئەم ئه رکه پیروژه ، وه ئەو که سه ی که

دلسۆزی گه له که یه تی ده بیّت به هه موو شیوه یه کی شه رع ی هه ولّ بدات که ئیّش و ئازارو سزایان لی که م بکاته وه ، و له کاره سات پزگاریان بکات و هه ولّ بدات که میله ته که ی له په زامه ندی خوای گه وره دا بن و سه رفرازی دونیاو قیامه ت بن، ئەویش به ئەنجام دانی ئەم ئه رکه پیروژه دیته کایه وه، خوای

گوره‌یش په‌یمانی داوه هر گه لیک یان شاریک چاکه ره‌وه (مصلح) یان تیدا بوو ئەوا سزایان نادات وه‌کو ده‌فهرمیّت: ﴿ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴾ (۱۳). واته / بویه ئەو گه لانه‌ی پیش ئیوه‌مان سزادا له‌به‌ر ئەوه‌ی (مصلح) چاک که ره‌وه‌یان زۆر که‌م بوو، وه‌هه‌موویان خه‌ریکی دونیا و خراپه‌ کاری بوون، له‌به‌ر ئەوه‌ خراپه‌کارانمان سزاداو چاکه‌کارانمان پرزگار کرد، وه‌ خوای گوره‌یش هیچ شاریک نافه‌وتینیت ئە‌گه‌ر بیت و خه‌لکه‌که‌ی پوو له‌خوابن و چاکه‌کار بن و فه‌رمان بکه‌ن به‌چاکه‌ و به‌ره‌لستی بکه‌ن له‌ خراپه‌، له‌ به‌ر ئەوه‌ ده‌بیت بیاو چاکانمان هیممه‌ت بکه‌ن بۆ بانگه‌واز کردنی گه‌له‌که‌یان بۆ ریگا راسته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان ﴿ ﷺ ﴾ ، وه‌واز نه‌هینن به‌وه‌ی که‌خوایان چاکن له‌به‌ر ئەوه‌ی ئە‌گه‌ر خراپه‌ و تاوان زۆر بوو وه‌که‌سیش نه‌بوو به‌رپه‌رچیان بداته‌وه‌ وئامۆژگاری‌یان بکات ، ئە‌وا ورده‌ ورده‌ خراپه‌ و تاوان ته‌شه‌نه‌ده‌کات به‌راده‌یه‌ک که‌پیاو چاک و مال و منالیشی ده‌گریته‌وه‌، لی‌رده‌دا کاتی ئە‌وه‌ هاتوه‌ که‌ ئە‌و ئایه‌ته‌ی سوره‌تی ( البقرة ) به‌ینمه‌وه‌ یادی ئە‌و بانگه‌واز که‌رانه‌ی که‌ سست بوونه‌ و پوویمان له‌ دونیا کردوو که‌ خوای گوره‌ ده‌فهرمیّت : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾ (۱۴) .

ئهم ئایه‌ته‌ گه‌رچی له‌ سه‌ر جوله‌که‌ وگا‌ور دابه‌زیوه‌ له‌ به‌ر ئەوه‌ی سیفات و ناسنامه‌ی پیغه‌مبه‌ریان ﴿ ﷺ ﴾ شارده‌وته‌وه‌ به‌لام حوکه‌که‌ی هه‌موو که‌سێک ده‌گریته‌وه‌ که‌وا هه‌ر زانستیکی ئاینی هه‌بیت بیشاریته‌وه‌ ، چونکه‌ به‌م زانسته‌ خه‌لکی ری‌ی راست ده‌دۆزیته‌وه‌ وه‌ه‌نگاوده‌نیت به‌ره‌وبه‌ه‌شت. خوای گوره‌ زانایانی پابه‌ند کردوو بۆ ئەوه‌ی زانستی قورئان و سوننه‌ت بگه‌یه‌نن به‌ خه‌لکی و بیده‌نگ نه‌بن، چونکه‌ ئە‌مه‌ خو‌ی له‌ خویدا دوو خراپه‌ کاری ئە‌نجام ده‌دات، یه‌که‌م: شارده‌نه‌وه‌ی ئە‌و زانسته‌یه‌ که‌ خوای گوره‌ دایبه‌زانوووه‌ ، دووه‌میشیان: فی‌ل کردن و غه‌ش کردنه‌ له‌ به‌نده‌کانی خوا،

(۱۳) - (هود / ۱۱۶ - ۱۱۷) .

(۱۴) - (البقرة / ۱۵۹ - ۱۶۰) .

وہ ہر کہسیکیش ئەمە حالی بیټ ئەوا خوای گەورە دوریان دەخاتەوہ لە سۆز و بەزەیی خۆی و نەفرەتیان لێ دەکات و ھەموو زیندەوہ و ھەرانیش نەفرەتیان لێ دەکەن، لەبەر ئەوہی زانستیان شارەدۆتەوہ کہ ئەمەیش دەبیټە ھۆی رێ لێ تێکدان لە موسلمانان ، وە ھەر کہسیکیش ھەندیک زانستی لابیټ و بانگەوازی بۆ نەکات، لەگەڵ ئەوہی کہ کاری پێ بکات وەکو ئەمانە وایە کہ خوای گەورە لەم چەند ئایەتەدا باسیان دەکات .

## چارەسەر:

دوای دەست نیشان کردنی زۆربەیی نەخۆشییەکانی کۆمەلگای کوردەواریمان بە ئەرکی سەرشانمی دەزانم کہ ئەم نەخۆشیانەتان بۆ چارە سەر بکەم بۆ ئەوہی ھەر کہسیک لەلای خۆیەوہ بەگوێرەیی توانجی بەجیی بکات، و یارمەتی برایانی موسلمانان بەدات بۆ ئەوہی لە تاوان دوورکەونەوہ ئەگەر تاوانبار و خراپە کارن، وە ئەگەر پیاو چاکیش ھانیا بەدات بۆ ئەوہی ببن بە رێ نیشاندار بۆ برایانی تری.

برای موسلمانان: ئەگەر بۆ ئایینەکەت ھەول دەدەیت “دەبیټ وایت، وە ئەگەر بۆ میللەتی کورد ھەول دەدەیت دەبیټ چاک بزانیټ کہ ئیمەیی سەلەفی زۆر لە تۆ دلسۆزترین بۆ میللەتەکەمان و زۆر زۆریش گەلی کوردمان خۆش دەوێت، بەلام خۆشەویستی ئیمە زیدەپەرەوی تیدا نی یە وەکو چۆن لە ھەموو لایەنەکان تری ئایینەکەمان زیدەپەرەویمان نی یە ، ئەو زیدە پەرەوی یە کہ وامان لێ بکات ستەم لە گەلانی تر بکەین وەکو چۆن ئەوان ستەمیان لە ئیمە کرد، وە لە دەمارگیری نی یە ئەگەر بیټو ھەر کہسیک گەلەکەیی خۆی خۆش بویت ، بەلکو دەمارگیری ئەو یە کہ یارمەتی گەلەکەت بەدەیت لە سەرستەم کردن.

لێرەدائەوہمان بۆ دەردەکەوێت کہ خۆشەویستی مرۆڤ بۆ گەلەکەیی شتیکی قەدەغەکراو نی یە ئەگەر ئاراستەیی خزمەت کردنی بکریټ لە چوار چێوہی ئاینی ئیسلامی پیرۆزدا ، وە گەورەترین خزمەت بۆ گەلی کورد لە لایەن ھەر کوردیکی دلسۆزەوہ ئەو یە کہ ھەر کەسە ولای خۆیەوہ بە تاک و بە کو ھەستین بە نەھیشتن و کہم کردنەوہی ھەموو دیاردەکانی ھاوبەش بپاردان لە گۆر پەرستی و شەخس پەرستی و ھاوار کردن بۆ پیاوچاکان و داوای کۆمەک کردن لێیان و سوپاندنەوہ بە دەوری

قه بره کانیا ندا ئه ویش به: بلاو کردنه وهی پریبازی پیشین ( عقیده و منهج السلف الصالح ) له مزگه و ته کان و گوڤار و رۆژنامه کان و له هه مووده رفه تیکدا که بره خسیت ، و ووریا کردنه وهی گه له که مان له م دیارده ترسناکه .

وه ده بیته ئه وه ویشمان له یاد نه چیت که وائه کیکی گه وره که ووتوته سه ر شانمان ئه ویش هه وئدانه بو هه لکه و تنی چند زانایه کی ئاینی کورد که له سه ر بپوا و پریبازی پیشین بن ، له بهر ئه وهی ژیان و به رزی هه ر نه ته وه یه که به رۆری و که می ژماره ی ئه م جووره زانایانه ن ، وه به بوونی ئه م جووره زانایانه دیارده ی کوفری نامینیت و پیشه کیش ده کریت دوا ی په نا گرتن به خوا ی گه وره ، وه ئیمه که ده لئین ( زانای ئاینی ) مه به ستمان ئیمام و ووتار خوینی مزگه و ته کان نییه ، له گه ل پریزمان بو چاکه کانیا ن و داوا ی هیدایه ت کردنمان له خوا ی گه وره بو خراپه کانیا ن به لکو زانا ئه و که سه یه که له مانای قورئان و فه رمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ به ته واوی تی ده گات و زانستی ته واوی هه یه به ناسیخ و مه نسوخ و عام و خاص و مطلق و مقید و نحو و صرف و ، زانیاری یه کی ته واوی هه بیته له بپوا و پریبازی پیشین و ئیجتیهاده کانیا ن و بوچونه کانیا ن ، له گه ل ئه مانه یشدا ده بیته زانا گه وره کانی ئیسلام که هاوچه رخن شایه تی بو بدن که زانایه و ئاماره بو لی ها تووی بکه ن که شایسته ی ئه وه یه که فه تو ا بدات .

ئه گه ر بیته و به م شیوه یه ی باسما ن کرد زانا له میلیله ته که ماندا ده رکه ویت جگه له وه ی دیارده کوفری یه کان

که م ده بنه وه یا خود نامینن ، مؤله ت به و که سانه یش نادریت که شایسته ی فه توادان نین که به نه فامی فه تو ا بدن له سه ر چند شتیک که چاره نووسی میلیله تیکه و ئازاوه و بشیوی بنینه وه .

وه بو چاره سه ر کردنی هه موو جووره کانی تاوان ده بی چا و به خو ماندا بخشینینه وه و ده ست بکه ین به خوا په رستنیک ی راسته قینه ، و له ها ورپی خراپ دوور بکه وینه وه و داوا ی هیدایه ت له خوا ی گه وره بکه ین و له کۆمه لی موسلمانان دوور نه که وینه وه بو ئه وه ی شه ی تان زال نه بیته به سه رماندا و داوا ی زانستی شه رع ی بکه ین و فیتری نزا و دوعاکان ببین و بو ئه وه ی پاریزراو بین له شه ی تانی جن و مرۆڤ .  
وه ده بیته جلّه وی ئافره ته کانمان بگرینه وه بو ئه وه ی به راستی شایانی ریزلینان بن .

له كۆتايى باسه كه مدا ده مه ويٽ ئه وه به هه موو كوردىكى دلسۆز بگه يه نم ئه گهر به رزى گه لى كوردت مه به سته ئه وا ده بيٽ هه ولى ئه وه بده يت كه خۆت و ميلله ته كه ت پابه ندى ئاينى پيرۆزى ئيسلام بن، چونكه به رزى هه موو ميلله تىك له دونيا و قيامه تدا به گوڤره ي په يره وى كردنيانه بو ئه م ئاينه پيرۆزه“ بۆيه كاتىك ئيمامى عومەر (خوای لى رازى بيٽ) كه وته رى بو (بيت المقدس) بو ئه وه ي بيكاته وه له سه ر خواستى گاوره كان، كاتىك گه يشته نزيكيان (ابو عبيدة) (خوای لى رازى بيٽ) به ئيمامى عومهرى فه رموو: چاكتر وايه جله كانت بگوڤريت و به شيوه يه كى رىك و پىك تر بچيته لاي گاوره كان (له به ر ئه وه ي جله كانى قورپاوى بوو، وه پينه ي پئوه بوو) ئيمامى عومهر (خوای لى رازى بيٽ) له وه لآمدا فه رموى: ﴿انا كنا أذل قوم فأعزنا الله بالإسلام، فمهما نطلب العز بغير ما أعزنا الله اذلنا الله﴾<sup>(۱۵)</sup>. واته / ئيمه زه ليل ترين و سه رشوڤترين نه ته وه بووين، خوای گه وره به رز و شكۆمه ندمانى كرد به په يره وى كردنمان بو ئيسلام، وه هه ركاتىك داواى به رزى و شكۆمه ندى بكه ين به جگه له ئيسلام ئه وا خوای گه وره سه رشوڤو ريسوامان ده كات.

وه هيوام وايه كه هه نديك له نه خوڤشى يه زۆره كانى ميلله ته كه مم ده ست نيشان كرد بيٽ و چاره سه ر كردنيانم پىكا بيٽ، وه هه رچى شتىكى راست و چاكم نووسى بيٽ ئه وا له خوای گه وره وه يه، وه هه رچى هه له يه كيشى تيدا بيٽ ئه وا له من و شه يتانه وه يه و رپبا ز و برواى پيشين لى به رين و داواى لى خوڤشبوون له خوای به سۆزم ده كه م.

**ان اريد الا الاصلاح ما استطعت وما توفيتي الا بالله عليه توكلت واليه  
انيب. اللهم هل بلغت اللهم فاشهد.**



## سه چاوه كان

- ۱- قورناني پيروژ .
- ۲- ته فسيري - زبده التفسير من فتح القدير - محمد سليمان عبدالله الاشقر.
- ۳- ته فسيري- تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان - عبدالرحمن بن ناصر السعدي.
- ۴- اقتضاء الصراط المستقيم مخالفة أصحاب الجحيم - شيخ الاسلام ابن تيمية .
- ۵- فتاوى كبار علماء المعاصرين .

نوسيني مامؤستا لقمان حسن امين

www.fermude.com